

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Közvetlen		Videknek	
Égész évre	12 korona	Égész évre	20 korona
Félévre	6 "	Félévre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kisúró s laptulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fe

Gyermek-védelem.

Debreczen jul. 2.

Széles Magyarországon sok százezer gyermek van, akit a humanizmus könyörületesége nélkül bizvást nevelhetne a rózsabokor és fürdethetne a hajnali harmat. Sok százezer gyermek apátlanul, anyátlanul ebben a napsugaras, mosolygó szép világban. Ugy kereng az élet zivatarában, mint a fájáról elsodort gyöngye levél.

Az emberi irgalom házakat emelt ezeknek az apró embereknek. Az állami gyermekmenhelyek zsufova vannak velük. Így nevelődnek, cseperednek fel valameddig; amíg szárnyakra kaphatnak és ki-röpülhetnek az élet nehéz, viszontagságos küzdelmébe, harszi zivatarába.

Nagy szüksége van ezeknek a menhelyeknek. Sok ezer gyermeket sodort el még csöppnyi élete bimbójában a kegyetlen élet. És mennyi angyalt csináltak ez ártatlan lelkektől az ingalmatlan gyermekdajkáló páriák. Pusztult, erősen pusztult Magyarország árva gyermeknemzedéke. Zsenge virágok hervadása, bimbók hullása volt ez.

Végre valahára elviharzott e virágpusztulás tele. A humanizmus meleg napfénye rá sugarzik ez apró emberekre, kikre nem mosolyoghat le a szülői szeretet sugára. Az állam gondoskodott róla, hogy hajlékot kapjanak a zsenge palánták, vi-

rágnevelő üvegházat, mely megvédi őket az élet forgatagától.

Az állami gyermekmenhelyről szóló törvény a hétévesen aluli gyermeket oltalmába vette. Hét esztendő korukig tehát nem a mezők liliuma képen nevelődnek az ártatlan gyermeklelkek.

De aztán? ... Eddig úgy volt, hogy a menhelyek a szárnyait rabocsátották a hétéves apróságot; ha el lehetett helyezni valamely törvényhatósági, vagy magánárva házban, valamely jótékony intézetben, vagy egyesületnél, jó volt, ha nem, ugys jó. A menhely tovább nem adhatott menedéket a kis árváknak, mert a törvény nem kötelezte rá. A szegény gyermek pedig a maga gyöngye szárnyain ott repdesett az élet nehéz viharában, gyámolatlanul. Hogy meddig repdesett? Amíg el nem sodorta egy szellő, egy kissebbszerű szélvihar, a mely temetője lett a gyöngye virágszálnak.

A statisztika tehát még most is óriási arányát képes felmutatni a gyermekpusztulásnak. Mily siralmas gondolat a sok apró ártatlanság, a tömérdek zsendülő reménység lehervadása.

Még a jelen parlamenti évben segítve lesz e riasztó állapot. Széll Kálmán belügyminiszter a hét éven felüli közsegélyre szoruló gyermekek gondozásáról törvényjavaslatot nyújtott be a törvényhozáshoz. ez a törvényjavaslat még ez évben tör-

vényerőre fog emelkedni. Nagyon fontosága lesz ez a törvény. Gondoskodni fog a sok százezer apróság ekzisztenciájáról, nemcsak hét éves életkorukig, hanem tovább még nyolcz évig. tehát tizenöt esztendő korukig.

Ez a törvény fog intézkedni az iránt, hogy az állami gyermekmenhelyek apró népsége, ha hét esztendő korában nem tud sehósem jó elhelyezést kapni, tovább is ott maradhasson a gyermekmenhelyek kötelékében. A törvényjavaslat még meszszebbmenő intézkedéseket is tartalmaz. A hét és tizenöt év közötti gyermekeket a menhelyek kiadhatják gondozásba megbízható emberekhez s a tartási költségek fedezésére az állam évente négyezer koronányi összeget folyósít.

A belügyminiszter nemes gondolkodásának bizonyítéka ez a törvényjavaslat, amelyért ha törvényerőre emelkedik, az egész nemzet hálájára számíthat. Szép és nemes az a cselekedet, a mely annyi sok anyátlan gyermeknek ad gondviselőt az állam képében. Az utszéli rózsabokor kis szülőttei tehát az emberi irgalom fája alatt lelnek othont, az alatt a fa alatt, a melynek árnya megóvja őket az élet zivataraitól s amely a szeretet gyümölcseit hullatja rájuk. Nem a hajnali harmat, de az emberi jótékony-ság életvize fürdeti hát meg Magyarországon zsenge bimbónyitó virágait.

Tárcza.

PALAIMBÓL.

I.

Eszemadta, hajnalarcza leánya!
Szívem a bú temiatad rongálja!
Vágyik hozzád, de te észre sem veszed:
Ez égési, ez szoritja keblemet.

Hej, te kis lány, te gyönyörű kis barna,
Ha a szived szeretni úgy akarna,
Mint én téged; esküszöm az egekre:
Szeretnél, de meg is lennél szeretve.

II.

Messze vagyok, a rózsámat nem látom,
Égető köny perog le az orcámon.
Sohajtásom, mint a felhő, úgy repül,
De nincs, aki meghallgassa:
Magam vagyok egyedül!

Kezgd nyárfa leveleit hullatja,
Fájdalmamban ott kesergek alatta.
Tépi a szél a lehulló levelet,
Mint a fájó gondolatok
Búbánatos lelkemet.

III.

Hej, beh sokszor panaszkodtam ezelőtt:
Mért nem ad az Isten egy hü szeretőt!
Mint a pusztá ködös őszi reggelen,
Oly letarolt, sivar volt a kebelem.

Addig addig sirt a szívem buvában,
Hogy egy igaz szeretőre találtam.

Dalos liget azóta a kebelem,
Nyilik benne szép virágod, szerelem!

IV.

Kökényszemű, barna kis menyecske!
Jere ide, dobogó keblemre!
Hadd tekintsek ragyogó szemedbe,
Hadd láthassam mennyországom benne.

Ugys olyan gonosz ez a világ,
Az emberre kígyót, békát kiált.
Kisül még a mi titkunk is, meglásd!
Elhírelük, hogy szeretjük egymást.

V.

Hideg eső hull a rétre,
Megemlegetsz engem még te;
Majd ha messze, messze járok,
Utánam jó sóhajtásod.

Eszedbe jut még tenéked,
Barna kis lány, hűlenséged.
Beborítja szived a gyász!
Sírsz, hogy engem többé nem látsz.

Nem kérem, hogy sujtson átok.
Tiszta szívből megbocsátok.
Begyógyul a seb szívemen:
Begyógyítja uj szerelem.

Szirén.

Fantazmagória.

Nagy, és nehéz gyakorlatról jöttünk
haza, már volt vagy négy óra, amikor a le-
gényesség a párolgó csajkák elé ülhetett, hogy
mohó étvágygyal elfogyaszthassa déli menü-

zsiját. A szakácsnak akadt dolga, alig győzte,
pedig három órára volt az ebéd ideje, azelőtt
való napon a napi parancsban meghatározva.
De hát egy pár »herstellte«-tel a melylyel
nem számoltak, meghosszabbodott a gyakor-
lat. Fáradtan dült le mindenki, az egyszerű
de tisztavaságyakra; alig, hogy leverték
magukról az ut piszkos porát. Merpheusnak
sok karja lehet, mert nem telt bele egy
negyed óra, már aludt az egész kaszárnya.

Mi a tiszt »messzébe« vonultunk, legé-
nyekkel megtisztogattattuk magunkat, tisz-
ta, száraz fehérműt váltottunk, és a patkó
alakra terített asztal körül foglaltunk helyet.
Jól esett ezredesünk figyelmessége, mely
minden egyes teríték elé egy jégbe hűtött
»spriczczer«-tétetett. Javában folyt a lefolyt
gyakorlat egyes fázisainak megbeszélése, a
mikor egyszerre nyilik az ajtó, és belép az
ezredes. Magas, vállas alak, igen elegáns ka-
tonás tartása, jóságos öreg ur; a ki inkább
atyja volt az ezred tisztikarának, mint rette-
gett ezredese. Persze, mind felláloztunk, s
könyved meghajtás után ismét asztalhoz
ültünk, hogy az időközben már felszol-
gált párolgó levesből kivesszük a magunk
részét.

Jól esett; hogyne, hisz reggel három
órákor keltünk fel, mert már négykor volt
kivonulás, s a ki tudja katonák rendjét az
tisztaban van azzal is, ha négyre van a kivo-
nulás elrendelve, háromkor hajnalban már
talpon van a kaszárnya.

Mindazonáltal vígan voltunk az ebéd
alatt, az ezredes és a mellette ülő törzstisz-
tek, szívesen mulattak el, egy egy bajtárs ki-
sebb botlásán mondhatom nem érdektelen
egy ilyen társaság, a mint mindegyik a kö-

— A Times az Ugron afférről. A Times megemlékezve a képviselőház pénteki üléséről, többi között ezeket mondja: Rimler pamfletje által előidéztet incidens viharos, de jelentéktelen vitára nyújtott alkalmat a magyar képviselőházban. A vitában igen kevés általános érdekű avagy olyan mozzanat fordult elő, a mely maradandó befolyást gyakorolhatna a magyar parlamenti életre. Színpontja nem igen emelkedett felül a személyes rekrimináción.

Anyákat neveljünk!

Debreczen jul. 2.

A nevelés a ház dolga, az oktatás az iskoláé. Ezt a kettéválasztást kezdik már abbahagyni. Elismeri már a pedagógia is, — hogy az oktatáshoz a háznak is van köze és belátja már az iskola is, hogy a nevelés végzéséből ki kell vennie a maga részét. A modern iskola oktat és nevel, sőt tagadja azt, hogy a kettő közt határvonal van, és egyesesen föl hívja a szülőket, hogy legyen segítségére az egységes oktatásban és nevelésben. A szülőkre tehát nagy feladat hárult. — Olyan, amely alól nem szabad kibujniok, a melyet szeretettel kell elvállalniok és teljesíteniök.

Amikor a szülők nevelő kötelességéről van szó, előtérbe nyomul az anya. Ne tessék rossz élcnek mondani egy ismert pedagógusnak azt a kijelentését, hogy igen nehéz dolog anyának lenni. Az anyaság nemcsak állapot, hanem kötelesség. A polgári életben az anyára hárul a gyermek nevelése, az ő dolga tehát a nevelés és az oktatás közt a harmóniát megtalálni. A polgári életben az apát teljesen leköti a kenyérkereső munka, még pedig leköti a nemcsak az idejét, hanem az egész gondolkodását is. — Nincs se ideje, se türelme, se hangulata a gyermek

nevelésével intenzíve foglalkozni. És nincs módjában ügyet vetni rá, hogy a nevelés és oktatás egysége ne zavartassék sem a ház, sem az iskola által. Ez a nagy föladat egészen az anya vállait nyomja.

Ez a nagy föladat pedig nagy felelősséget jelent. A gyermek jövő sorsa, boldogulása jórészt attól függ, hogy az a nagy föladat hogyan teljesítettik. Az anya nembánom sága keservesen megbosszulhatja magát, de ilyen nembánomság, nál Istennek, csak ritkán fordul elő. De sűrű dolog, hogy az anya tehetetlen azzal a nagy kötelességgel szemben. Megtenne mindent szívesen, de nem is tudja, hogy tennie kell, hogyan tudja tehát, hogy mit kell tennie.

A gyerek magától nevelődik. Azt mondják sokan, hogy ez nem is baj. Mág is jórészt magunk nevelődtünk. De úgy vagyunk ezzel, mint azzal a fölfogással, hogy a parasztgyereket nem dűdelgetik, mégis erős, egészséges, munkabíró ember lesz belőle. Igaza van ennek a fölfogásnak, ha csak — a meglévő, az élő parasztot nézzük. Azt, aki megbirkózott az életet fenyegető bajokkal, nyavalyákkal. Azt, aki nem pusztult el. De nem látjuk azt az ezer meg ezer parasztot, aki — nincs. Nincs, mert elpusztult, mert nem bírta az életért való küzdelmet. Meg lehetett volna őket menteni az élet számára azzal, amit »dűdelgetésnek« csutolnak a gyerekekkel való nemtörődés apostolai. Ne azt a maganevelte embert nézzük, aki megállja a helyét hanem azt keressük, aki elzüllött, elveszett a rossz, a helytelen nevelés alatt, vagy a nevelés hiányában. Hányat közülük meg lehetett volna menteni, ha nem bízták volna a nevelésüket rájuk magukra!

A modern élet a maga száz új bonyodalmaival, a maga ezer új körülményével, a

maga temérdek nehézségével a nevelést a szó fizikai értelmében életszükségessé teszi. Nem az a finom nevelést, amely jó modorra nevel, hanem azt amely tiszta, okos gondolkozásra, bátor, öntudatos cselekvésre, erős de nemes érzésre nevel. Ez a nevelés hárul most az anyára. A nőre, akinek magának erősnek kell lennie, hogy erőre neveljen. Anyákat kell tehát nevelnünk, hogy azután az anyák nevelhessenek.

A nőnevelés, amelyet minduntalan reformálnak, javítanak, bővítenek, ilyen-olyan szempontok szerint azt fogadják legelső kötelességének, hogy anyákat neveljen, akik a modern életben megállják a helyüket s a modern nevelésben munkatársai lehetnek az oktatásnak.

Erőt, tudást, akaratot, önállóságot a nőnek, hogy erősek, műveltek, energikusak és önállóak legyenek a jövő nemzedékei.

—i—

Lavertu bosszúja.

Az én Lavertu barátom nagyon különös és nagyon eredeti ember volt s nagyon szerette az embereket megtréfálni. Némelyek nagyon mulatságos fiúnak tartották és szerették, mások ellenben gyűlölték a tréfái miatt.

Lavertu különben nagyon bosszúálló is volt és ha valaki megbántotta, bizonyos lehetett benne, hogy Lavertu bosszút fog állani rajta.

Foglalkozására nézve különben ügynök volt és szeszec-utcaival kereskedett. A mestersége miatt tehát nagyon sok vendéglőben meg kellett fordulnia.

Egyszer bement a Blichy-utca és a Gay-Lussac-utca sarkán levő nagy vendéglőbe is, Permachinhez, aki azonban nagyon durván fogadta és kiutasította.

De a kis istennő, ki így látszott, márnémi gyakorlattal bírt a szerelmi vallomás megítélésének hímes mezején. legbájosabb mosolyával, így válaszolt szerezet, azt mondja: "no jó, lássuk, azt a felajánlott szívet?"

Persze iszonyuan meg voltam szorulva, hiszen a sok mulatozásban, hol itt, hol ott hagytam szívemnek egy-egy részét és most azon vagyok, hogy ez egyszer igyán keltsen az a tavaszi poéták által annyiszor megénekelt szívnek csufolt husdarab, de hát nincs és nincs... mit tegyek? hová forduljak?

Szorultságomban eszembe jutott az én Amor című barátom aki már annyiszor segített ki a hinárból, rögtön stafétát menesztettem hozzá, adjon ha másképp nem lehet kölcsönbe egy tartalékos szívet. Kaptam egyet tőle amelylyel azután imádottamhoz siettem; de mily nagy kudarcot vallottam; a kis hánis ráösmert a tartalékos szívre, mely nem tud úgy szeretni oly igazán érezni, mint az igazi és követelte, vagy megkapja az én szívemet, vagy pedig vége mindennek mint azt a nóta is olyan találóan mondja.

Mit tehettem. jó volt, hogy a szívreszletet oda erősítettem rózsalánczccal a helyéhez, s hogy most szorultságomban megfoghattam azt a bizonyos lánczvéget és egy jó nagyot ránthattam rajta. Hihetetlenül sok szív rész került így vissza t. i. azok a részek, melyek közömbös helyen voltak elhelyezve, vagy nem törődtek vele, vagy más szív szorította ki az én szívreszét helyéből, szóval vissza került egy nagy rész, csak azok a lánczszemek szakadtak el, a hol még törődtek szívemmel és erősbbe.

teles tisztelettudós határán belülvalódi baj társi pajtáskodás közepette, majd komoly szakfejtegetéseivel, majd pedig humoros inselkedéssel igyekszik az unalom ördögével megbirkózni.

Fekete kávé után az ezredes »Mahlzeit« et kívánva, visszavonult, utána a törzstisztek és lassan lassan kiürült a tág tisztai étkező és a kövér ábrázatu szakácsné, meg az ordonác vették kezelésbe az ételmaradékokat, meg a termet, melyet seprővel, vizes kanakkal alaposan megkezelték.

Nyugalomra tértünk hát mi is, oly jól esett, előtte való napon, éjjel társaságban voltunk, a főjegyzőék adtak valami házi bál felét, csak úgy éjjeltájt vetődünk haza felé, három órákor már talpon voltunk, ez sok egy magyarnak, utóvégre is Mornheusnak is kell adózni... elnyomott az álom.

Ah, az álom... Mily édes érzés, a fáradt test megpihen, feledve minden gond, minden bánat, az sorra veszi a közmult történeteit, zagyva össze-visszaságban, édes kéjjes érzet... oh az álom.

Eszembe jutott az a sok bál, az a te mentelen multság, amelyen egy ilyen fiatal hadnagynak keresztül kell mennie. A fényesen kivilágított terem, a sok díszes egyenruha, a kivágott fehér és színes toillettek, az a ragyogó szépségű asszonysokadalom, kápráztató a maga összességében, csoda-e ha az ilyen magafajtájú fiatal hadnagyocska elveszti itt-ott napján a szívét... a szívét, mondom... vigyáztam reá, jó barátom volt Amor Istenke, a ki minden szívek leghatalmasabb disponense és megfogadtam az ő tanácsát, ha szavaltam is szerelemről egész szívemet sohasem adtam oda.

Egy szép nap kora reggelen, éppen

gyakorlat előtt voltunk, mialatt a szolgám a theámat főzte, asztalomon mesés rendetlenség uralgott, kiváttam a szívemet, olyan helyes kis jószág is az, forgattam jobbra is balra is. Mint kis gyermek a játékszerrel, úgy bántam a szívemmel, akkor még együtt volt a szívem, nem hiányzott belőle egy szemernyi sem, élesre fent kardommal addig simogattam, míg kedvem kerekedett feldarabolni őt. Oly szépen, oly nyugodtan türte bármit is cselekedtem vele.

Nem tudom hány darabra oszthattam, de igen nagyon sok kis részecskére hullott szét, alig tudtam megint összeállítani, rózsalánczccal kötöttem össze. A kis lánczocskákat pedig egy erős végbe fogtam össze, úgy tettem vissza a szívemet helyére, de elég elővigyázó voltam a lánczvéget jól megerősíteni, hogy az elválaszthatlanul maradjon ott meg.

Pillangó módra kerültem egyik mulatságból a másikba, egyik bál a másikat váltotta fel. Táncoltam, kurizáltam, mulattam, vallottam rettenetes sokat. Fiatal az ember és szerelmes. Hány kis lánynak adtam a szívemből Isten a megmondhatója. Sokáig kitartott a szívemből, sok részre osztottam. Egy szép napon este, társaságban egy remek szép leány mellé kerülök, szürcsölgetjük a theát, mely aztán teljesen feleslegesen befűtött, amugy isten igazában. Adva van egy szép leány, egy fiatal hadnagyocska, thea, estély, sokáig együttlét, nem nagy probléma fejtegető tehetség kell ahhoz, hogy tisztában legyünk azzal, a minek okvetlenül be kellett következnie, szerelmi vallomás formájában.

«Imádom, angyal, szívem mindenem, valóm, mind-mind már régen nem az enyém... így ömledeztem...»

É
gazdag
gyon
hogy n
senkítő
félteker
kedett
Mi
szarako
hallotta
leségéh

ne nyu
sön jöv
Ez
Lavertu
gondol
boszut
La
terre, e
kezdve

tőle egy
ismeret

La
meg eg
ladét,
hivta va

Va
ingadoz
nehogy

Mit
igen csi
nagyon

dek, hog
szolt La
sort maj
jut esze

keresni,
—

aki nagy
tam a s
most n
tetszeni.
nyelcz r
kis hölg
relmes
Ezt maj

tartották
igen erő
elszakad
mindkét

igaza an
san énel

«Mi
benni.»

Igy
bizonyos
tem vel

épen fel
szefoltzo
szolgám

hármájáv
lentven:

Hac
már rapo
gós, hog

Oda
még a h

kissé he
tett nag

hittem é
délután

folytában

Mos
ják, hog

Ugy
néha nap
ezt a pro
nak, de
dacsassa
magnia, h

Ez a Permachin különben nagyon meg-
gazdagodott és ennek következtében na-
gyon gőgös korcsmáros volt: azt hitte,
hogy neki már minden szabad s nem félt
senkitől, csak a feleségétől, aki rendkívül
féltékeny volt a férjére és sokat vesze-
kedett vele.

Mig a kiutasított ügynök, Lavertu visz-
szarakosgatta a kosarába a bor mintákat,
hallotta, hogy Permachin így szólt a fe-
leségéhez:

— Ma este bizottsági banketten leszek;
ne nyugtalankodjál, édes, ha egy kissé későn
jövök haza.

Ezek a szavak persze nem kerültk el
Lavertu figyelmét, aki semmi egyéb-
re nem gondolt, csak arra, hogy miként állhatna
beszút Permachinon.

Lavertu ez nap este elment a Pigalle-
térre, egy kávéházba, ahol este 11 órától
kezdve igen sok hölgy szokott összegyűlni.
— Fizetsz egy pohár sört? — kérdezte
tőle egy hölgy, a szalmaövegyek előtt nem
ismeretlen bizalmassággal.

Lavertu fizetett egy pohár sört, aztán
még egyet, majd chartreuset, aztán csoko-
ladét, végül abszintet, s legutoljára meg-
hívta vacsorára.

Vacsora után, mivel a hölgy egy kissé
ingadozott, Lavertu elkísérte egész hazáig
nehogy valami kocsi elgázolja.

Mikor elbucsztak egymástól, Lavertu
igen csinos ajándékot adott a hölgynek, aki
nagyon kérte, hogy látogassa meg.

— Amikor csak akarod: nagyon örven-
dek, hogy ennyire tetszem neked, — vála-
szolt Lavertu udvariasan. Csak irj egy pár
sört majd egy nappal előbb. Különben most
jut eszembe: — nem akarnál öt aranyat
keresni, minden különös fáradság nélkül?

— Hogyne!

— Látod, fogadtam egy barátommal,
aki nagyon kinevetett, mikor leberetváltat-
tam a szakállamat; azt mondta, hogy így
most már nem fogok egy hölgynek sem
tetszeni. Én pedig fogadtam vele, hogy
nyolcz nap alatt meg fogok hódítani egy
kis hölgyet... Irj tehát nekem egy sze-
relmes levelet, de nagyon szerelmeset...
Ezt majd megmutatom a barátomnak, s meg-

nyerem a fogadást, amelynek felét neked
adom; öt arany meg nekem is marad.

— Jól van, belegezem, — válaszolt a
szeretetremlő gyermek.

Lavertu miudjárt át is adta neki a
szerelmes levél fogalmazványát, amely így
szólt:

Aranyos kis malacocskám!

Miért nem jöttél el hozzám azóta,
amikor feleséged azt hitte, hogy bizott-
sági banketten vagy s olyan pompásan
mulattunk csaknem reggelig? Nem azért
hivogatlak, mert pompás vacsorát rendel-
tél és szép ajándékot adtál, hanem azért,
mert rendkívül jól mulattattál s azóta foly-
ton csak rád gondolok, édes!

Kérlek látogass meg holnap de bi-
zonyosan okvetetlenül!

A férjem nem lesz itthon.

Ezerszer ölel, csókol a te bolondos
örültön szerelmes kis cziczád

Sidonie Blaireau.

A hölgy átvette a levelet.

— Majd lemásolom, illatos papírra...
De még nem tudom a czimedet...

— Itt van az is — válaszolt Lavertu s
átadott neki egy másik papírost, amelyre ez
a czim volt írva:

Anastose Permachin

vendéglős, borkereskedő

a Gay Lussac-utca és a Clichy-utca sarkán
Párizs.

Lavertu, aki tudta, hogy Permachinné a
férjének minden levelét felbontja, másnap
már korán reggel a Permachin vendéglő-
ben volt.

Aminek be kellett következnie, bekö-
vetkezett.

Permachinné elolvasta a férje levelét s
annyira feldühösödött, hogy egyebek között
egy palackot is eltört a férje fején. Lavertu
aki a vendéglő egyik sarok asztalánál abszint-
et ivott, végignézte ezt a családi jelenetet
s boldogan élvezte a bosszu édes gyönyörét.

Henry Bachman.

Törvényszék.

Elítélt pénzhamisítók.

Takacs Zoltán bűnpöre.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jul. 1

A büntető bíróság tizenhat napi tárgya-
lás után, ma mondott ítéletet Takács Zoltán
és bandája fölött. A törvényszék két cso-
portra osztotta a bűnösöket. Az egyik cso-
portot azok képezték, akik tettes társak vol-
tak a másik csoportba tartoztak a bűn-
segédek.

Lenk Gyula táblai elnök ma reggel még
néhány vádlott megtegetődzését halgatta
meg, aztán felfüggesztette a tárgyalást arra
az időre, amíg a bíróság az ítélet fölött tanács
kozott.

Délután félkettőkor újra a terembe
szóllították a monstre bűnpör harminczöt
vádlottját s az elnök kihirdette előttük az
ítéletet.

A bíróság Takács Zoltánt a btk. 203.
§ ába ütköző és a btk. 204. § a szerint bü-
ntetendő pénzhamisítás miatt hét évi fegy-
házra s nyolcz évi hivatalvesztésre ítélte, a
vizsgálati fogságból hat hónapot kitöltöttnek
vett. Oravecz Jánost ugyanezen bűncselek-
mény miatt hat évi fegyházra ítélte s a vizs-
gálati fogságból hat hónapot a kiszabott bűn-
tetésbe beszámított. Csapó Józsefet hat évi
(hat hó kitöltve), Gallai Imrét öt évi (három
hó kitöltve), Vay Alajost a btkv. 91. § figye-
lembe vételével öt évi, Bálint Ferenczet a
büntetőtörvénykönyv 92. § ának figyelembe
vételével négy évi fegyházra. Gruber Istvánt
a btk. 92. § ának figyelembe vételével há-
rom és fél évi fegyházra. Idősb Halász Szabó
Sándort az enyhítő 92. §. figyelembevételé-
vel két évi fegyházra (hat hó kitöltve) ítélte.
Özv. Korda Gergelyné két évi börtönre,

(három hét kitöltve) Petyó Horvát Jánost
két évi börtönre, Kocsis Imrét egyévi börtön-
re, Kállai Rózát egyévi börtönre, ifj. Kiss
Lajost, Kiss Lajosné, Erdélyi Erzsébetet,
Erdélyi Etelt, Lehner Marit egyenkint hat-
havi börtönre, ifj. Halász Szabó Ferenczet
nyolczhónapi börtönre ítélte, Tóth Mihályt,
Sziráki Albertet, Csapó Etelt, idősb Halász
Szabó Ferenczet, Alexi Trajánt, H. Szabó
Jánost, H. Szabó Istvánt, Stuhl Fülöpöt, Bá-
lint Józsefet, Vay Jolánt, R. Szabó Jánost, Cs.
Csaplár Pétert, Vay Alajosné, H. Szabó Já-
nosné és Korin Jánost pedig az ellenük
emelt vád alól fölmentette.

Letartóztatott pap.

A tordai szenzáció.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, jul. 2.

Röviden már hirt adtunk arról a szen-
záció-számbe menő letartóztatásról, mely-
nek színhelye Torda és hőse egy katolikus
pap volt.

Az országszerte feltűnést keltő letartóz-
tatásról tudósítónk most a következő részle-
tes tudósítással számol be:

A tordai állomás letartóztatott katho-
likus pap Véghseő Miklós gör. kath. lelkész.
Iványi nevű falu egyházközségének volt a
papja. A mikor állomását elfoglalta, feleséget
is hozott magához. Véghseő nagyuri módon,
gazdagon akart élni, a mi egyáltalán nem
állott arányban felette csekély, szerény papi
fizetésével.

Adósságokat kezdett csinálni, s legerő-
sebb hitelezője egy Fogarasi nevű dúsgazdag
földbirtokos volt, aki egymásután tekintélye-
sebb összegeket adott neki kölcsön. Nem-
régiben azonban a pap és a földbirtokos egy
bíróválasztás alkalmával összeveszték s így
Fogarasi másnap levelet írt Véghseőnek, mely
így végződött:

... Kérem, lehetőleg gyorsan ren-
dezze velem szemben való tartozásait, mert
ellenesetben más üzemeivel együtt lelep-
lezem önt felettes hatósága előtt.

Egy hét sem telt el és Fogarasi meg-
kapta a pénzét. A lelkész, aki félt, hogy a
feljelentésnek esetleg állásvesztés lesz az epi-
lógusa: öt váltót hamisított s az ezen a ré-
ven szerzett summával törlesztette adósságát
több ezer koronát.

A bűn azonban a váltók lejáratá alkalmá-
ból kiderült s Firczak Gyula ungvári püs-
pök felfüggesztette állásától Véghseőt, aki idő-
közben, — tartva az elfogatástól, — család-
ját a szegény közepette, szegénységben, nyo-
morságban hagyva: megszökött Iványiból
s Ungvárra menekült, hol álnév alatt diu-
nistáskodott a járásbírósnál. Napdíjassága
azonban csak ideiglenes volt, mert mire a
restáncia tömegek fel lettek dolgozva, Végh-
seő is állás nélkül maradt.

Nem talált sehol más foglalkozást s
ebben a válságos helyzetében határozta el,
hogy hamisított hivatalos pecsétekkel és fal-
sifikált aláírásokkal kellőképpen felszerelt
ivek alapján könyöradományokat fog gyűj-
teni mindenfelé.

Áz üzlet jól, sőt kitűnően ment. Rövid
idő alatt több mint 3000 koronát adományoz-
tak az ország minden városában és községé-
ben lakó jószívű, de naiv emberek egy állí-
tólág tűzvész áldozatául esett, tényleg azon-
ban sehohsem létező iskola javára. Véghseő
kezdett jól ruházkodni, fényesen élt, mert a
kék és zöldhasu bankók dagasztották tár-

tartották. A rózsalánecok tudvalevőleg nem
igen erősek s nem nagy erő kell oda, hogy
elszakadjanak ha csak nem viselik gondját
mindkét részről. Azért is van olyan nagyon
gyaza annak a dalnak, a melyben olyan bu-
san éneklük hogy hát:

„Mindenféle szerelemnek vége szokott
lenni.”

Igy hát a szívem, ha nem is egészen,
bizonyos hányadában vissza került és siet-
tem vele imádozt kis angyalomhoz...
Épen fel akarom ajánlani neki az ilyen ösz-
szefoltozott szívemet. Ma mikor András a
szolgám nagy csizmájával és még nagyobb
lármájával a szobámba ront, lelkendezve je-
lentvén:

Hadnagy Urám jelentem alásan a század
már raportra áll, kéri az őrmester ur Ru-
gós, hogy tessék kijönni...

Oda kaptam a szívemhez, ott van-e
még a helyén? Ott volt szegény csak egy
kissé hevesebben dobogott, mert megijesz-
tett nagy lármájával a legényem, én azt
hittem eg a kaszárnya, pedig hát csak öt óra
délutánról fogva aludtam és álmodtam egy-
folytában hajnali hatig...

Most kezdem csak érteni, miért mond-
ják, hogy sahog a szívem...

Ugy látszik az én fantazmagóriámnak
néha napján valóra válni vágyik kedve, és
ezt a procedurát nevezték el „szivsajgás-
nak”, de ha nincs is úgy akkor is kérem
bocsássanak meg nekem, hisz azért fantaz-
magia, hogy fantazmagória legyen...

D' Amant Leó.

czáját, s a forintok, a hiszékenyek koronái, meg a fillérei megszakítás nélkül, zavartalanul gurultak zsebébe.

Csaló körútjának előre megszabott programjába bevette Tordát is, ahova a napokban érkezett meg. Ott érte utól végzete, mert nyomára jöttek jövedelmező manipulációinak és elfogták.

NAPIHIREK.

— **Előfizetőinkhez.** Tisztelettel kérjük előfizetőinket, sziveskedjenek a következő évnegyedre előfizetéseiket megújítani. Kérjük azokat is, kik a lap árával hátralékban vannak, sziveskedjenek ezt mielőbb beküldeni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

— **Vidéki magyar nyomdatulajdonosok gyűlése.** Győrött vasárnap tartották alakuló gyűlésüket a vidéki magyar könyvnyomdatulajdonosok. Elnökke Szávay Gyulát (Győr) és Förster Rezsőt (Miskolc) választották, jegyző pedig Rummy Sándor lett. Javaslatokat tettek Knerr a tisztességtelen verseny ellen, Pleitz Pál a papírgyárak és papírkereskedelem ügyében, Nagy Sándor (Bécs) a megrendelések gyűjtése tárgyában, Szávay a sajtótermékek köteles példányaira és a nyomdai iparra vonatkozó törvények ügyében Árvay Sándor (Győr) az egységes munka, szabályzatról, Knerr a makulatura-gyártásról, Molnár Mór a sajtóra és könyvnyomtatásra vonatkozólag. Itt előadó azzal vádolta a fővárosi és vidéki sajtót, hogy nem közli szakszerű hírlapot, mit Pogány Mihály győri hírlapíró erőlyesen visszatartott. Végül Láng József jelentést tett a nagyváradi vidéki nyomdatulajdonosok országos szövetségének megalakulásáról. A közgyűlés után banket volt, ahonnan Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszterhez a következő táviratot intézték: Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter urhoz Budapesten. Magyarország vidéki nyomdászai Győrben országos tanácskozással összegyűlvén Nagyméltóságodat tiszteletteljes bizalommal üdvözlök és kérik ügyeik kegyes támogatására. Szávay elnök: Rummy jegyző.

— **Tanárok és tanítók szünidei tanfolyama.** A vallás és közoktatásügyi miniszter az általános tanügy fejlesztése mellett a fogyatékos érzékűek oktatását is fölvetve "gondjai közé". Ez évben is létesített oly tanfolyamot, ahol tanterviakat a dadogás és egyéb beszédhibák gyógyítására megtanítják. A tanfolyam július hó végéig tart, mely idő alatt elméleti és gyakorlati kiképzést nyernek a hallgatók. A gyakorlat megszerzése végett gyakorlati tanfolyam is nyitott dadogók és egyéb beszédhibában szenvedők számára. E tanfolyamra még most is jelentkezhetnek naponta 9—12 és 3—6 óra között a Rökk Szilárd utca 10 szám alatt, a siketnémák budapesti állami iskolájában.

— **Dajna Bandi szereplése.** Az első magyarországi kis gordonkás, Dajna Balogh Bandi szerdán a Magyar Testvérekkel együtt fog működni az Angol királynőben. A kiváló gordonkás, aki nemcsak nálunk, hanem külföldön is általános tetszéssel találkozott és több kitüntetésben részesült, méltán érdemi meg a figyelmet.

— **Műkedvelő előadás.** Megemlégettük már, hogy a helybeli iparos ifjakból alakult műkedvelők július hó 7-én műkedvelő-előadást rendeznek, mely alkalommal «A szökött katoná» kerül színre. A próbák már javában folynak és ebből ítélve sikeres előadásra lehet kilátás.

— **A szultán szerencsége.** Amíg az európai fejedelmi házakban egy idő óta annyi kellemetlen csalódást okozott a gölya, a török szultán háremében annál alaposabb munkát végzett. Konstantinápolyból érkezett távirat jelenti, hogy a szultán első kadinája ikerpárral ajándékozta meg. Az újszülöttek egy fiú és egy leánygyermek, épp úgy mint az anya, teljesen jól érzik magukat. A családi eseménynek a diplomáciával való közlése és 21 ágyulövessel való kihirdetése még nem történt meg. A lebetegedett első kadinát a szultán szolgálásból emelte hitvesi rangba, s külön udvartartást, amelyhez nagyszámú aga emak és oaliszk tartozott, rendezett neki.

— **Esküvő a debreczeni kir. törvényszék fogházában** Ilyesmí is a lehető legrikább esetben szokott történni, Debreczenben meg azt hisszük, még sohasem történt. Egy, korábban vadházasságban élő férfi és nő, most mindkettő fogoly, meghatva Csiky Lajos fogházi lelkésznek a tisztességről, a névbecsületéről, a házasság lettenek tetsző voltáról tartott egyházi beszédei által, elhatározták, hogy ők, ha lehet a fogházban, megesküsznek, hogy mint polgári és egyházi uton egybekötött tisztas házaspár terhessenek majd vissza, büntetésök kiállása után, a társadalomba. E végből nevezett lelkészökhöz folyamodtak, ki elhárítván az utból minden fenforgó akadályt, beszerezvén az illetékes hatóságoktól minden szükséges okmányt, s kieszközölvén a hirdetés alóli fölmentvényt is: ma, kedden a házassulandó pár két szuronyos ór, mint egyszersmind tanu között fölment az állami anyakönyvvezető hivatalba, hol polgárilag egybekötöttvén, délben meg Csiky Lajos fogházi lelkész után a fogházfelügyelő hivatali szobájában egyháziilag esketettek meg. A násznépet négy, a lelkész által esküdt törvényszéki ilju aljegyző, a fogházfelügyelő, egy fogházörmester, két fogházör, négy férfi-, és négy nő fogoly képezték az esküvő pár és az eskető lelkész mellett. A házasság egyházi megáldatása után pedig az új házaspár... külön-külön mindenik a maga czellájába vitetett, s így álmadoznak ők, a boldogtalanok, a házasság örömeiről.

— **Színész-növendékek előadása.** Megemlékeztünk róla annak idején hogy a debreczeni színész-növendékek műkedvelőtársasága jótékony-célú előadást akar tartani. — A próbák serényen folynak; de itt is az ideje mert hiszen a kibocsátott színlap szerint folyó hó 6-án el kell adniok. — Az egyestagok már tudják is szerepeiket s most már csak az össz hangra fektetik a fősúlyt. Az előadás iránt városszerte igen nagy az érdeklődés úgy hogy a jegyeknek legnagyobb része már le van foglalva az egyes családok által. — Reméljük, hogy az érdeklődés nem fogja elbizakodottá tenni a társaságot sőt serkenti a legnagyobb mértékben az előadást a lehető

magas nivóra emelni, a mi sikerülni is fog, ha igyekezetük nem lankad.

— **Nincsenek többé gyerekek!** Szomorú jele a kornak a Temesvárt tegnap megtörtént öngyilkosság. Egy fiatal diák beleszeretett egy leányba és mivel az nem viszonzta szerelmét, főbe lőtte magát. Oltványi Oszkár V. oszt. gimnáziumi tanuló, Oltványi Ferenc pénzügyi titkár fia, szüleinek lakásán forgópisztolyal főbe lőtte magát. A szörnyű tette oka szerencsétlen szerelem. A fiú szeretett egy varróleányt, egy levélhordó viruló szép gyermekét. A leány azonban ezt a szerelme nem viszonzta s amidőn néhány héttel ez előtt a leány elutazott rokonai látogatására Lugosra, a fiatal diák bánatában buskomorrá, félőrültté lett s ma a halálban keresett vigasztalást.

— **Egy haláliraitelt öngyilkossága.** Lemberg-ből táviratozzák nekünk: Az itteni büntető-törvényszék börtönében tegnaptól mára virradó éjjel öngyilkosságot követett el egy Lesyk nevű paraszt, a kit feleségének meggyilkolása miatt nemrég kötélhalálra ítélték. A rab czellájának ablakából kitört egy darabot és az éles üveggel elmeteszette torkát. A börtönőr észrevette a dolgot, de mire orvost hívtak, Lesyk már kisenvedett.

— **Szélhámos csaló a rendőrség előtt.** Az emberi hiszékenységre kiaknázására száz és százféle módot találnak ki egyes szélhámos családok, melyek közül nem utolsó az sem, a mely most foglalkoztatja a budapesti rendőrséget. — Az esetről következőkben számolhatunk be:

Feldmann Henrik, nagyvászonyi születésű 26 éves rovott multu szabósegéd, kipuhatolta a házmesternél, hogy a házban kik az albérlők, kivel laknak és mikor tartózkodnak odahaza. Amikor kellő módon tájékozva volt, beállított a lakóhoz.

— **Földesi detektív vagyok,** — mutatta be magát és tudakozódott az albérlőről. Erdeklődését meg is okolta:

Ez az ember lopott. Adják ide a ruháit mert a főkapitányságon megvizsgálják.

A legtöbb helyen sikerült a fogás és a «detektív» ur szépen ellejtett a ruhákkal. A csalást természetesen csak későn vették észre. Az utóbbi időkben seregestől érkeztek a főkapitányságra a furfangos ember ellen, akit tegnap délelőtt éppen működés közben tartóztattak le. A rendőrségem kiderült, hogy Feldmann Triesztben lopásért és csalásért két hónapi börtönbüntetést szenvedett. Amikor pedig elakarták Triesztből tolonczolni, a kísérő rendőröktől megszökött. Azóta Budapesten rejtőzött és követta el csalásait.

— **Tizenegy munkás a vízbe fullt.** Gernyeszegen, mint onnan jelentik, tegnap reggel nagy katasztrófa történt. A megáradt Marosson akart keresztülmenni egy munkáscsapat kompon, mely a sebesfolyású víz közepén felborult. A munkások közül tizenegy a vízbe fullt. A szerencsétlenség helyére kivonult gróf Teleky Gézáne cselédsége, mely azonban csak a ladikost és az evezőst bírta kiimenteni a hullámokból. Az áldozatok vajdaszentmihályi székelly munkások, kik Medgyesfalváról készültek haza vasárnapot ünnepelni.

— Arthur fője
öt hétre te

— A
gyelmébe
ézkedését,
a közönség
nek. Az il
goruan bür
megrendel
magát —
ésünk sz
kolodál.

— Öng
vetett ma
Köszegen t
ounan je
dragonyosk
tanára tegr
lőtte magá
szonyok kö
kávéházbar
szolgáját s
levélben e

— Kö
hogy elhag
Mikor

halott volt.
részvéte k
naként bec
Bécsben t
hadnagy te
vadászfegy
még életbe
többé segít
mulva meg
zsebében l

— Br

értésulése
szerezte r
Umberto k
voitak. Bre
tak Olaszo
ták őket. A
sleges infor
czura nevű
az anarchis
megtudta.
tudta, hogy
sére sorsol
egy 1900 b
tartott gy
minden inf
mány kíván
most utbar

— Ori

jelenleg biz
uj lyoni biz
mutatólapo
méter, a k
sza több, r
mosan sza
csak egy v
városház t
méter átm
zetes, mert
magasság

— Má

egy szük s
lésebb kép
gyarmati h
Kovács Gy
órákor ger
Mádi
sága, rend
en igazság

— **A főjegyző szabadságon.** Komlóssy Arthur főjegyző holnap szerdán kezdi meg öt hétre terjedő szabadság idejét.

— **A közönség figyelmébe.** A közönség figyelmébe ajánljuk a vigécz törvény azon intézkedését, mely tilalmazza, hogy a vigéczek a közönség köréből megrendeléseket gyűjtsenek. Az ily tilalom ellen vétő vigéczeket szigorúan bünteti a rendőrség. A lépre ment megrendelő pedig herceze hurczának teszi ki magát — Azért hoztuk ezt elő, mert értesülésünk szerint egy borvigécz városszerte koledál.

— **Öngyilkos katonatisztek.** Két katonatiszt vetett ma véget öngyilkos módon az életének. Közönségen történt az egyik öngyilkosság. Mint onnan jelentik Schrack Alfréd dragonyoskapitány, a kőszegi alreáliskola tanára tegnap reggel belvárosi lakásán agyonlőtte magát. Életvidor, rendezett anyagi viszonyok közt élő ember volt. Az éjjel még kávéházban járt. Reggel hatkor felköltötte a szolgáját s levéllel elküldte a parancsnokhoz. Levélben ezt írta:

— Közel vagyok a megőrüléshez; félek, hogy elhagy az eszem!

Mikorra visszasiettek a lakására, már halott volt. Halála az egész városban nagy részvétet keletett. Rokonszenves, derék katonaként becsülték. — A másik öngyilkosság Bécsben történt. Hallbrunner Miksa utász hadnagy tegnap este egy bécsi szállóban vadászfegyverrel agyonlőtte magát. Az orvos még életben találta ugyan, de nem tudott többé segíteni rajta, a hadnagy néhány perccel mulva meghalt. Névjegyén azt kérte, hogy a zsebében levő levelet küldjék el atyjának.

— **Bresci büntársai.** A New-York World értesülése szerint az olasz kormány megszerelte mindamaz anarchisták neveit, kik Umberto király meggyilkolásában részesek voltak. Bresci több büntársát már el is csalták Olaszországba, hol titokban letartóztatják őket. Az olasz kormány, hogy a szükséges információkat megszeresse, egy Seczura nevű görög detektivet fogadott föl, ki az anarchisták közé elegyedett és titkaikat megtudta. Így többek között Seczura megtudta, hogy Brescit a merénylet elkövetésére sorsolás útján jelölték ki. A kisorsolás egy 1900-ban a Bartoldi féle teremben megtartott gyűlésen történt. Seczura, amikor minden információt, melyet az olasz kormány kívánt, megszerzett, hajóra szállt és most utban van Olaszország felé.

— **Oriási óra.** A vasuti órák legnagyobbika jelenleg bizonyára az az óra, mely a párisi új lyoni pályaudvar tornyát ékesíti. Az óra mutatólapok mindegyikének átmérője 6.40 méter, a kis és nagy mutató együttes hossza több, mint öt méter. Az óra járása villamosan szabályoztatik. Énnél nagyobb óra csak egy van a világon és pedig a filadelfiai városház toronyorája, melynek óralapja 6.62 méter átmérővel bír. Ez az óra azért is nevezetes, mert az utca színétől 110 méternyi magasságban van.

— **Mádi Kovács György meghalt.** Paksról egy szük szavu távirat jelenti, hogy a legjelesebb képességű magyar katona, a balassa gyarmati híres királygyakorlat hőse, Mádi Kovács György tábornagy, ma reggel öt órakor gerjéni birtokán meghalt.

Mádi Kovács György törhetetlen magyar sága, rendkívül szabadelvű volt a s törhetetlen igazságérzete kicsiny híja, hogy karrier

jébe nem került, amint arra még élénken emlékszik a magyar olvasó közönség. Mint katona, gyors elhatározású, erős kritikájú s rendkívül éles szemű vezérnek bizonyult mindenha, mint ember törhetetlen energiájú férfiú volt, aki azonban nem csak szigorú parancsnoka, — hanem igazságos atyja volt alárendeltjeinek. A hadsereg egyik legképzettebb szószólóját vesztette el Kovács tábornagyszernagyban.

Halála körülményeiről délután a következőket telegrafálja tudósítónk:

Régi szivbaja ölte meg. Tegnap még tolókcocsijában kastélyának parkjában szóra kozott este jóízűen megvacsorált és dicsekedett hogy kitűnően érzi magát. Éjjel 12 óra kor panaszkodott dr. Gott orvosának, hogy rosszul érzi magát. Három órakor kezdődött az agónia és öt órakor kiszenvedett. Csaladjából senki sem volt halálakor mellette. A katasztrófát nem várták s így az ünnepek előtt elutaztak. Az utóbbi időben sokat szenvedett. Temetésének ideje még nincs meg határozva, valószínűleg Paksön fogják eltemetni, mert a családi sírbolt ott van.

— **Posta és távirógyakornok jelöltek.** A kereskedelmi miniszter a posta, táviró, és távbeszélőnél 135 gyakornokjelölti állásra hirdet pályázatot. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta és táviróigazgatóságok fogják betölteni, számszerint minden igazgatóság tizenötöt. A felvételi folyamodványokat az egyes posta és táviróigazgatóságoknál lehet benyújtani, még pedig legkésőbb július 31-ig. A folyamodványhoz melléklendő: erkölcsi, orvosi és iskolai bizonyítvány. Csak azok pályázhatnak, kik érettségit tettek és legalább tizenhét évesek.

— **Vasuti szerencsétlenség.** A vasuti állomáson vasuti szerencsétlenség rémes híre terjedt el. A Körösmező-Sziget felől Debreczenbe érkező utasok terjesztették e hírt. Kevele állomásnál, az alagút előtt, hegycsuszamlás történt és a törmelék — állítólag — eltemetett hat munkást, akik közül négy szörnyet halt. Emiatt késett volna a vonat is.

— **Agyonlőtte a vejét.** Véres családi drámáról ad hírt sásdi levelezőnk, Rigacz Márton egerszegi lakos, jómódu gazdálkodó volt, de mióta a lányát Pál Vinczéhez férjhez adta, azzal örökös czivódásban élt. Maga a lány sem szerette valami nagyon Pál Vinczét, szóval, teljes volt a boldogtalanság a családban. Pál Vincze többször veszélyes fenyegetések között folytatta a perpatvart apósával és feleségével s rendszerint a korcsmában keresett feledést a családi boldogtalanság ellen. Így tett tegnapelőtt este is s ugy tizenegy óra tájban tért csak haza. Az ajtót azonban zárva találta s dörömbölni kezdett azon, leöléssel fenyegetve apósát és családját. Rigacz Márton végre is előkapta a töltött puskáját és az ablakon át rálőtt a fenyegető vejére. A lövés Pál Vinczét szíven találta. Ott nyomban összeesett s meghalt. A vőgyilkosság híre még az éjjel elterjedt a faluban s Rigacz Márton a csendőrök elfogták és Sásdra kísérték a járásbíróhoz börtönébe.

x **Pöstyén** európai hírvételes iszapfürdőit a t. közönség különös figyelmébe ajánljuk. Szpecialitása: lokális iszap fürdő egyes testrészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb kórosokban is eredményesek. Ezen iszapfürdőt kőfoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűknél is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatják. Pöstyén fürdő javallva van: csu

köszvény iszhias, csonttörések stb. eseténél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendelkezik új és legfőbbkétesebb fürdőberendezésekkel, van színház, zenekar villamos világítás penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 3/4 óra alatt. Prospektust és bővebb értesítést szívesen ad a fürdőigazgatóság.

Vadászkaland.

„A nyul lőtt, nem én!”

— július 2.

A Magyar Erdész új számában olvassuk a következő vadászaneledotát:

A boldog emlékü kapszis puskák idejében történt a Mócsi bá' esete. Nagybátyám s a csür birája egy öreg siculus, kit általában csak per »Mócsi bá'« traktált az egész vármegye, egy perzselő meleg augusztusi napon kivittek, mint ott vakáció diákgyereket a kukoriczásba nyulászni. Egy nagyobb táblát hárman el is állottunk, mire egy pinczér a Dudas és Trombitás nevű kopókat a kukoriczásba beeresztette.

Tőlem nem messze felvernek a kopók egy nyulat s viszik egyenesen Mócsi bá'nak. Az öreg ugy látszik, nem vette szemügyre a tapsifülest, mert biz azt vagy kétszer a kopók ott megforgatták, de a lövés dőreje csak nem jelzi, hogy tette került a dolog. Végre jó negyedórai hajszá után egyszer csak megszólal a Mócsi bá' mordálya s a kutya-konzertnek is vége szakadt.

Kiváncsian megyünk arrafelé, de csakhamar egymásra bámultunk nagybátyámmal, midőn látjuk az öregot a kukoriczásból kilépni, kezében egy vigan rugdalódzó öreg nyuszival, melynek fülkébe ugyancsak szeretne belenyalni a nyelvét lóbaló két ugráló kopó. Szinte nem is volt helyén, de mégis azt kérdeztük tőle:

— Mire lőtt, öreg?

Gyanítottuk ugyanis, hogy nem egyébre, mint arra a nyulra. O csodálkozásunkra egész flegmával azt válaszolta:

— A nyul lőtt, nem én.

További kérdésünkre aztán elmondta, a nyulat a sűrű tökindek között jó lövésre nem kaphatta s mivel azt a tarlóra a kutya kiterelni nem bírák, ő biz' belépett a tábla belsejébe, de a kukoriczás nagyon sűrű volt, a kopók nyomába a nyulnak s egyenesen rá, szemközt hozták s a szegény nyuszi így megszorítva, ijedtében kitérni nem bírván, nekiugrott Mócsi bá'nak, aki azt félkezével ügyesen nyakon is csipte, mire a mákogó, vergődő tapsifüles egyik lába beleakadt a felhuzott flinta kakasába s a fegyvert elsütötte. Így tehát csakugyan igaz volt, hogy «a nyul lőtt, nem én.»

Tőzsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása.

— Déli zárlat, —

Buza » októberre . . . 8.04

Rozs 1901. októberre . . . 6.74

Zab 1901. októberre . . . 6.28

Tengeri 1901. júliusra . . . 5.24

Tengeri 1902. májusra . . . 5.07

Tengeri 1902. augusztusra . . . 5.35

Irányzat irányha. Amerika 3/4 czenttel olcsóbb.

A tízevi találkozóról.

— július 2.

Lassankint rettenetesen ki fog józanodni, ki fog hűlni a világ. A régi jó szokások, mi ket azelőtt olyan lelkesedéssel tartottak meg, úgy vesztik a teret, mint a vidám pogány is tenek.

Hová tűntek el a hetedhétországra szóló lakodalmak? a Henesidától Benezidáig zugó névnapok, keresztelők, szüretok? a világraszóló Anna-bálok? a Szent István-napi tömeges kirándulások? Már csak kopott romjaik maradnak meg a régi világból.

A poétikus, lelkes, sallangos világból maradt meg a tízevi találkozók intézménye is. Maturázott ifjak kupák és tüzes lelkesedés közepett kötöttek valóságos vérszerződést, — hogy tíz esztendő múlva itt és itt találkozni fognak.

Amikor a tizedik évforduló megérkezett, valamennyi hűségesen és pontosan beállított, különösen azok, akik azóta már a házasság égijába jutottak. Bor és vidám muzsikaszó mellett újították fel diákkori emlékeiket és fenéki kiélvezték a diákos szabadságot.

Igy volt ez régen. — Ma egybegyűlik két-három-négy, jó, ha hat egykori konsholáris Feszesezen ülnek le az asztalhoz, mert alig ismernek egymásra a nagy változás miatt. Az elől-ülők egy rakás táviratot bont fel és olvassa fel őket.

— Feleségem nagyon beteg, nem jöhetnek. Szívben veletek. Fehér Bandi.

— Ném az agyat őrzi. Mellette kell maradnom. Lélekben veletek vagyok. Murok Pista.

— Már utban voltam, de feleségem hirtelen megbetegedett. Mulaszatok jól és gondolatok rám. Kovács Jancsi.

— Ném eleszszott és kifeszamította lábát. Nekem kell ápolnom. Gondolatban veletek vagyok. Havas Peti.

— Ném nem ereszt. Nagyon félt. Szomorúan bár, de távol kell maradnom tőletek. Igyatok értem is egy pohárral. Keszeg Tibiás.

— Ez legalább őszinte — szólt közbe valaki és némileg felderíti a boros társaságot.

— Feleségem ma örvendetes családi eseménynyel lepett meg engem. Gratuláljatok. Képzeltetitek, hogy nem lehetek most veletek de valamennyiőtöket meghívlak komának. Szapora Gáspár.

— Ném beteg . . . Valaki közbeszólt:

— Ugy is tudjuk. Csak a neveket olvassd fel . . .

Valami láthatatlan felhő borong a társaság felett. A bor savanyu, az étel nem izlik, mindenki szeretne már otthon lenni. Végre Balog, a postás valamiképp meg akarja menteni a társaság tűnő jó hangulatát és rákérdezi:

— Fiuk, tudjátok, hogy postás vagyok. Postán és alig tudtam megszabadulni a hivatalomból. De nem tudjátok még az okát.

— Most akar épp elmenni? — dörmögött a főnököm. — Most, amikor majd megörlődök a munkától!

— De kérem, hiszen holt szezon van most.

— Ezt nevezi maga holt szezonnak? Mindennap százával állnak az ablak előtt, akik mentő táviratot küldenek a tízevi találkozókra. És maga még mindig nem okosodott meg? Nem, nem engedhetem el.

— Főnök ur, egy kollégám elvállalta már helyettem a munkát.

— Az a kollégája bele fog bolondulni.

— Nem, főnök ur, kitaláltuk már a módját. Blankettákat készítetünk, amiket csak alá kell írni. A blanketta így szól:

Ném beteg. Nem jöhetnek. Lélekben veletek . . .

Különlélek.

+ Rendszerető madár. A fecsegő szarkának az az érdekes szokása van, hogy az eléje dobott morzsákat nem eszi meg azonnal, ha nem elébb egyenkint, különböző helyeken el dugdossa és ezeket az eldugott morzsákat csak akkor kezdi elköltölni, amikor látja, hogy többet nem kap. A legérdekesebb a dologban az, hogy a szarka eldugdosott esemegéi elő keresésénél mindig azzal kezdi, melyet legutoljára dugott el és így folytatja, épen megfordított rendben, mint a hogy a morzsákat eldugdosta. Ha jól lakott, mielőtt összes rejtekhelyeit végig keresgélte volna, beszűnteti a keresést, ha pedig a legelőször eldugott falat hoz ért és még éhez, odafut, ahol előbb a második falatot dugta el és így sorban tovább. Ha azonban valamelyik falatját elveszik, akkor eltéveszti a sorrendet és össze-visezza kezeivel, úgy, hogy csak véletlenül képes egyik vagy másik eldugott falatjára ráakadni.

+ Szinpadról a kolostorba. New-Yorkban sok szó esik mostanában egy színésznőről, aki — senkisé nem tudja, miért? — egyszerre csak hátat fordított a világot jelentő deszkákra és kolostorba vonult. Miss Grace Raven a neve a szép asszonynak és éveken keresztül starja volt a legnagyobb amerikai színházulatoknak. Rövid idő előtt hirtelen eltűnt New-Yorkból. Épp akkor, amikor a „Monte Christo“-ban, a Dumas regényéből készült drámában, esténként óriási sikereket aratott.

Eltűnése különféle kommentálásra adott alkalmat az amerikai sajtóban. A legutóbbi ideig azt sem tudta senki, hogy hova tűnt el, mignem legutóbb egy újságíró ráakadt Ohio egyik kis városában, Karthagóban az érdekes missre, ahol a jó pástorhoz címzett kolostor körházában, Ursula testvér név alatt szegény beteg négereket ápolt. Színésznőről és pedig amerikai színésznőről lévén azonban szó, nem lehetetlen, hogy az egész eltűnési és megtalálási történet előre kiszelt terv volt és pedig, meg kell adni zseniálisan kiszelt terv. Hja, Amerika a reklám hazája!

+ Művészbüszkeség. A hosezuhaju muzsikusbútor akar vásárolni.

— Kérem, ezt a keravetet tessék megvenni, biztatja a kereskedő, tiszta lószőrrel van parnázza.

— Köszönöm, felel sértődve a művész, én csak babérokon pihenek.

+ Amerikai lapok nyeresége. A 300,000 példányban megjelenő The World new-yorki napilap 1900 ban tulajdonosának kerek 500 000 dollár tiszta hasznot eredményezett. A New-York Herald (150,000 példány) pedig 750,000 dollár nyereséget hozott.

+ A macskák barátja. Egy különöz öreg asszonyt vittek Bécsben tegnap a szegényházba. Kitter Erzsébetnek hívják s 78 éves. A nikolsdorfi-utca 16. számú házában lakott egy mély pinceüzregben, hova 19 lépcsőn kellett lemásznia, s hova csak egy vakablakon át hatolt be némi fény és levegő. Itt élte napjait tíz év óta hat macska társaságában, uadok szőnyegben. Mig végre titkos följelentésre a szegényügyi osztály egyik hivatalnok a szegényházba vitte. Kitter Erzsébet csak nagy nehezen vált meg megszokott piszkos tanyájától és macskáitól, mert — mint mondja — fél a szegényházi nők veszekedésétől. Fialtkorában

egyike volt a legszorgalmasabb és legügyesebb selyem-munkásnőknek. Az utóbbi években a szegény-alapból kapott havi 16 koronából és a házbeli, többnyire szegény ismerőseitől kapott hulladékokból tengette nyomorult életét.

CSARNOK.

Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

I r t a: Vitkay Zoltán.

— Első kötet. —

21.

X

Az esküvő.

A megállapított terv szerint az esküvő egy hét múlva volt megtartandó.

Hedry gróf ez időt arra használta fel, hogy a váthi uradalmat tekintette meg.

A kasznár méltó bámulatára mindenről pontos és kimerítő tudósítást szerzett.

Atvizsgálta a naplókat s boszankodott könyelműségén, midőn a kiadási rovatot vizsgálgatta.

— Borzasztó volt mondá, ennyire sülyedni le! . . . Ilyen gazdálkodás mellett nem csoda, ha tönkre ment a szép birtok.

Az esküvő előtti napon került vissza a fővárosba.

Epekedett is távollétén a szerelmes Amanda s midőn végre megjelent, kitört örömmel borult karjaiba.

— Oh, kedves gróf, mennyit epedtem távollétén?! — mondá.

— Bocsásson meg, angyalom, szükségem volt szettekinenem uradalmamban, Egy csinos kis fészket rendeztem be számunkra.

— Igen? . . . Ah, kedves hely lehet ez!

— Ott fogjuk tölteni pár hétig az időt.

— Derék, derék! Mindig vágytam falura. Oh, én rajongok a a majorságit.

A gróf a legédesebb szerelemmel csókoltta meg a beszédes hölgy hófehér kezét.

Midőn leszalt az est, Hedry gróf eltávozott, Reicher bankár meg az egybekelésünepélyhez készült elő.

Hedry grófot, midőn szobájába ment inasa várta.

Levelét nyújtott át neki.

A gróf megismerte Célia kezevonásait.

— Ah, hát nem megy oly könnyen a szakítás! — gondola, — Ugy látszik, hogy most már engem fog kérni a szép özvegy.

Kiküldé inasát s felnyitá a levél borítékot,

Célia minden sorai a leghevesebb szerelmet árulták el.

— »Kedves gróf! — írja a levélben — Ha szíve van, mely szánni képes egy keservében epedő nőt, jöjjön el estve hozzám.

Mielőtt jegyesét nőül venné, szükséges hogy felfedezést tegyek önnek!«

A levél alá semmi sem volt írva.

— Ugyesen kieszeite a kelepczét, de nem fog meg. Mit mondana a világ, ha én most, esküvőm előtt, nála jelenném meg? Igazán örült ez a nő! . . . Józan észszel csak neem is kívánhatna ilyent!

Nem felelt a levélre semmit. Nyugodtan dőlt pihenőre. Eltelt lelke a közelgő gyönyör édes érzeteivel,

Jó lett volna pedig Hedry grófnak vissza nem utasítani a szép özvegy meghívását.

Olyan állapotban volt az, hogy lelke keserűségében feltárta volna előtte a veszélyes helyzetet, melybe rohanni készül.

Még ez egy reménység vigasztalta az epedő Céliát s midőn látta, hogy ez is megípusult, boszúja teljes mértékben tört ki.

— Most már azt mondom, vége a barátságoknak! . . . Kisérőd leszek Hedry gróf s árnyékként foglak követni, hogy édes óráidat megkeserítsem, hogy midőn a legédesebb

Alomba vagy szemed a leg-

Nehezen től azott szer-

De álma Hedry grófé.

Mig ez lett környezv-

képeleiben Borzasztó

ismeret, mely zavartalanabb

A gróf r alomban.

Midőn fe ből s csenge felöltözöködött

— Kész sára? — két-

— Igeni — Intéz-

seg diszben l Akarom, hog

egész kastély — Ugy

Kilencz vendégek fel

Hintők, kastélyt.

Pont tíz menet a ban

számu vendé Hedry g

ki a legujab Szerelen

karjára öltve bemutatva őt

A terem a menyasso

A jelen mályosult a

előt Reicher

ködött s ben boldogságát.

Két óra nagy tömegg

rintéri temp

egész napra, r

Fél napra, reg

d. a. 1-től est

Fél órára . .

órára . . .

Ugy egész órára

Minden követke

Az utolsó órára t

III:

Megállapodás és

szorongóin belé

15. M

Temetésoknál

s végtiszessé

Atomeitöbe ke

A hámtól sven

A színházba m

A színházból j

bárm y vasuti

pal enet va

16. M

álomba vagy merülve, akkor nyissam fel szemem a legszomorubb valóra.

Nehéz ment, míg kieroszakolta könyvtől azott szemére az álmot.

De álma nem volt oly nyugodt mint Hedry grófé.

Míg ez a legédesebb tündérképektől lett környezve, addig ő a szörnyek — csak képzelésben megjelenhető, — alakjait látja.

Borzasztó képeket tárt elé a rosz lelki ismeret, mely szunnyadt nappal, hogy annál zavartalanabban kinezhasse álmaiban,

A gróf reggelig szunnyadt a légédeseb álomban.

Midőn felébredett, hirtelen kiugrott ágyából s eszengetett inasának, kinek segítségével felöltözködött.

— Kész-e minden a vendégek fogadására? — kérde az inast.

— Igenis, méltóságos ur.

— Intézkedjél, hogy az összes cseléd meg diszben legyen ma és a színetet viselje.

Akarom, hogy egybekelési ünnepélyemre az egész kastély ünnepi diszt öltson.

— Ugy lesz méltóságos ur!

Kilencz óraker kezdődött a meghívott vendégek felvonulása.

Hintók, kocsik sora lepte el a Hedry kastélyt.

Pont tizenkét óraker aztán megindult a menet a bankár házához, hol szintén nagy számu vendégsereg hullámzott.

Hedry gróf tisztelgett menyasszonyánál aki a legújabb divat szerint volt öltözve, Szerelemittasan csókolta meg kezét s karjára öltve hordozta körül a nagyterembeu bemutatva öt vendégeinek.

A teremben egy bahé kiáltás röppent el a menyasszony vakító szépsége láttára.

A jelen volt hölgykoszoru teljesen elho mályosult a szépség ragyogó királynéja előtt.

Reicher bankár maga is urasan kiöltözött s benső örömmel szemlélte leánya boldogságát.

Két óraker délután — bámuló sokaság nagy tömege között vonult a názsereg a kálvintéri templomba, hol az esküvő történt.

Folyt. köv.

Vasuti menetrend

Érvényes 1901. Május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	7.10	este	Személyvonat	9.43	este
Budapest	9.01	délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	éjjel	Személyvonat	5.45	reggel
Budapest	4.16	délután	Gyorsvonat	9.40	este
P.-Ladány	3.37	"	Tv. sz. sz.	5.34	délután
Debreczen—M.-Sziget					
Királyhaza	5.10	reggel	Személyvonat	2.08	délután
M.-Sziget	2.56	reggel	Személyvonat	9.48	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	12.17	délután	Gyorsvonat	4.56	délután
Szatmár-Németi.	7.58	este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel
Szatmár-Németi	6.46	este	Gyorsvonat	8.50	este
Debreczen—Szerencsa					
Szerencsa	8.22	reggel	Személyvonat	11.21	délelőtt
Szerencsa	4.01	délután	"	7.03	este
Szerencsa	6.58	este	"	10.43	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.21	délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	9.35	reggel	Vegyesvonat	11.16	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.31	délután	"	6.18	délután
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt
"	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20	déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Bérkocsik díjszabályzata

	Két lov.	Egy lovas
I. Napköznapra.		
Egész napra, reggel 7 órától esti 9 óráig	3	30
Fél napra, reggel 8 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	40
		50
		60
II. Óraszámra.		
Fél órára	—	40
Órára	—	80
Egy egész órára	—	80
Minden következő órára	—	40
Acetűelő órára túl félórára v. korábbi időre	20	41
III. Egyes járatsért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőknél (valláskülönbség nélkül), ha a végkiintés a templomban történik, átmenetbe ki és vissza	1	30
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1	20
A színházra menet	—	60
A színházról jövet	—	30
Bármely vasuti indóház vagy raktházra napközben menet vagy jövet kőzi táskával	—	50
	—	80
Kocsis mellé elhelyezett minden darab máiba után külön 10 krajczár díj jár.	—	40
Korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kortárszeti szjet és gömblomhoz menet vagy jövet	—	50
Menet és visszajövet egy órai várakozással nagyerdői fűrdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldésházhoz menet vagy jövet	1	50
Menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	60
Álló barom- és lovasártóra oda és vissza egy órai várakozással	1	20
Minden következő órára	—	40
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—	80
Menet és visszajövet 1 órai várakozással órára	—	80

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		Indul	
P.-Ladány	7.41	reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel
P.-Ladány	5.03	reggel	Személyvonat	4.00	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.26	este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.33	éjjel	Személyvonat	7.05	este
Budapest	11.44	délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi	8.46	reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel
Szatmár-Németi	7.32	reggel	Személyvonat	3.45	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Szatmár-Németi	6.45	este	Személyvonat	2.47	délután
M.-Sziget	3.55	délután	Gyorsvonat	11.35	délelőtt
M.-Sziget	10.12	éjjel	Személyvonat	3.39	délután
Szerencsa—Debreczen					
Szerencsa	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencsa	12.07	délután	Személyvonat	9.03	délelőtt
Szerencsa	7.53	este	Személyvonat	5.10	délután
Nag-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35	este	"	2.35	délután
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.45	délután	"	11.35	délelőtt

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ július—szeptemberi új évnegyedének küszöbén felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, kijelentjük, hogy a lap érdekessé tételére a legmesszebbre menő intézkedéseket megtettük.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ továbbra is az esteli órákban jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva.

Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP“

legyen, a mint eddig is volt:

a jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny, főképp a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként 2 kr. (4 fillér)

— Előfizetési ára: —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	12 korona.	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 „	Fél évre	10 „
Negyed évre	3 „	Negyed évre	5 „
Egy óra	1 „	Egy óra	2 „

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utcza 79 szám,) valamint Telegdi K., Lajos könyvkereskedésében.

Ajánljuk a XI. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába.

Debreczen 1901. június hó.

A „DEBRECZENI HIRLAP“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.

EM
Melyre
Közvetítő
Közvetítő
Közvetítő

A sajtó

Ujabb idő
Magyarország
lapoknak a szá
igen leplezik a
tezésük a közö
szákmányolása

Mióta eze
szembetűnő vis
erköcsökben és
való mérenylete

Különös ké
a lapok a becs
gaival. Lépten
mérmetlen men
becsületet és rá
gen. És a papir
gaduak, eltűri
lyet nap nap ut

És ez a tö
lát. magát nag
munkásának ne
tozik ezekhez, n
utána futó utc
tüntetésekhez
azok jelszava s
csak azért, hog
tárczát elcsiphe
nak kárt tegyen
Gondoskodt

T

SIMUL

Simulj hozzám, j
Hadd lássam ben
Ólejt át félve, bol
Mint egykor ott

Mond hogy szeret

S játszott velünk
S mi újra egymás
Mint egykor ott a

Tavasz van s nyil
Mely a haló ifju p
S mi szeretjük, uj
Mint egykor ott a

Álom volt minden
S szívünkben láng
S mi újra örök hü
Mint egykor ott a

F

A. D. B.

Irta: C.

Ca

A leves után
velkező feiköszöntő
Tisztelt házi